

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 475

гр. София, 20.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иво Дачев

Членове: Мария Георгиева
Асен Воденичаров

като разгледа докладваното от Мария Георгиева Въззивно частно гражданско дело № 20221000502013 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274, ал.1 вр. чл.130 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на Л. Х. М., против определение №344/23.05.2022 г., постановено по гр.д.№234/2022 г. по описа на Окръжен съд София, с което е върната исковата молба на М., като недопустима и производството по делото е прекратено.

В жалбата си ищцата сочи, че тя попада в кръга лицата по чл.82, ал.3 от СК – близки на осиновявания. Поддържа, че първоинстанционният съд не е дал допълнителна възможност на молителката да отстрани нередовности по подадената от нея молба, а е прекратил преждевременно производството по делото. Моли отмяна на обжалвания акт и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

С жалбата са ангажирани писмени доказателства: копия от материалите по гр.д. №14588/2020 г. по описа на СРС, ШГО, 149-ти състав и решение №20255965/17.11.2020 г., с което малолетният Д. З. М. е настанен за отглеждане и възпитание в семейството на Л. Х. М. (леля на детето по майчина линия) за срок от една година.

Софийски Апелативен съд, за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбата е подадена в срок, от легитимирана да обжалва страна, обуславяща правен интерес от обжалването и е насочена срещу валиден и допустим съдебен акт. Затова подлежи на разглеждане по същество.

Частната жалба е основателна.

Окръжният съд е приел, че е сезиран с молба от Л. Х. М. за осиновяване на малолетно дете. След преценка на данните по делото, съдът е направил извод, че молбата е недопустима, поради това, че не са налице предпоставките по чл.82, ал.3 от СК, а именно: липсват данни молбата да е подадена чрез съответната дирекция за социално подпомагане след преценка на необходимостта от вписването на осиновявания и на осиновяващия в регистрите по чл.83 и чл.85 от СК; липсват данни да е налице родствена връзка между осиновяващ и осиновяван по съребрена линия от

трета степен, при която хипотеза няма изискване детето да е настанено при осиновяващия по съдебен ред. Поради изложеното съдът е счел, че производството по делото следва да се прекрати.

Този състав на САС не споделя извода на първоинстанционния съд.

Производството пред Окръжния съд е образувано по молба на Л. М. (първа братовчедка на майката и леля на детето) с искане за пълно осиновяване на малолетното дете Д. З. М.. Установено е, че детето е било настанено със Заповед №3Д/Д-С-ВР-036/26.07.2018 г. на Директора на ДСП Връбница, а впоследствие - с решение №54560/27.02.2019 г. на СРС, по гр.д.№57114/2018 г., в ДМСГД „Св.Иван Рилски“ гр.София, за срок до навършване на 3 годишна възраст или до промяна на обстоятелствата, възникнали през време на протичане на срока.

След направен обстоен доклад и с оглед настъпила промяна в обстоятелствата по отглеждането и възпитанието на детето със Заповед № 3Д/Д-С-ЛЦ-008/14.02.2020 г. на Директора на СП – Лозенец е прекратено настаняването на малолетния Д. М. в ДМСГД „Св.Иван Рилски“ гр. София и е предоставен за временно отглеждане и възпитание в семейството на Л. М. за срок от една година или до настъпване на законни основания за изменение или прекратяване на мярката за настаняване. Впоследствие, с решение №20255965/17.11.2020 г., на СРС, III, 149-ти състав, по гр.д. №14588/2020 г., малолетният Д. З. М. е настанен за отглеждане и възпитание в семейството на Л. Х. М. (леля на детето по майчина линия) за срок от една година. Решението е влязло в сила на 05.04.2021 г.

В производството за допускане на пълно осиновяване определящ за изхода на спора е интересът на детето. Принципът, заложен в чл. 97, ал. 2 СК, е водещ при разглеждане на искане за осиновяване и е свързан с изискването всяко дете да расте в семейна среда, безопасна и спокойна, при всички подсигурени му духовни и материални условия за хармонично развитие.

Въз основа на събраните по делото доказателства този състав на САС приема, че молителката М. попада в кръга на лицата по чл.82, ал.3 от СК - тя е срод близките, при които детето се настанява по съдебен ред по реда на ЗЗДт. Именно, поради това с решение №20255965/17.11.2020 г., на СРС, III, 149-ти състав, по гр.д.№14588/2020 г., детето е било настанено при нея за срок от една година.

Доколкото в т.2 на ТР № 1 от 14.11.2016 г., на ВКС, постановено по тълкувателно дело. № 1/2015 г., ОСГК, е разяснено, че и при осиновяване по чл.82, ал.3 СК, освен по ал.2, е възможно детето да е вписано в регистъра, но за осиновяващите това не се изисква, тъй като те също са лица от кръга на роднините и близките на детето, като за тях е предвидено проучването им от дирекция "Социално подпомагане", поради по-далечната им връзка. Предвид тези характеристики на производствата изборът как да се подаде молбата е предоставен от законодателя на инициращия производството. И при двата случая /чл. 82, ал. 2 и ал. 3 СК/ осиновяването се извършва в кръга на семейството от роднините или близките на детето и по правило не се предхожда от административното производство по вписване в регистрите. При подаване на молбата директно пред компетентния съд, поради необходимостта от представяне на социален доклад, който да послужи на съда преди насрочване на делото, подадената молба се изпраща на съответната Регионална дирекция социално подпомагане за окомплектоване с изготвен социален доклад. След връщането на преписката, делото се образува и насрочва за разглеждане в открито съдебно заседание в четиринадесетдневен срок.

Неподаването на молбата чрез съответната регионална дирекция за социално подпомагане не прави молбата недопустима. Този извод следва от това, че липсва уредена санкционна последица от неспазване на посочения ред за сезиране на

компетентния орган.

Като не е съобразил разясненията дадени в задължителната практика на ВКС, първоинстанционният съд е достигнал до грешен извод, като е приел, че подадената пред него молба от М. за пълно осиновяване на малолетния Д. М. е недопустима.

Изложеното дава основание на настоящия състав да отмени обжалваното определение, а делото да бъде върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №344/23.05.2022 г., постановено по гр.д.№234/2022 г. по описа на Окръжен съд София.

ВРЪЩА делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____